# SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA JANA MAZÁKA, predstavljeni 14. junija 2007[1]

1. S tem predlogom Landgericht Wiesbaden (Nemčija) prosi za razlago člena 5(3)(b) v povezavi s členom 5(3)(d) in Prilogo III, oddelek 4, Direktive Sveta 75/106/EGS z dne 19. decembra 1974 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s pripravo določenih predpakiranih tekočin glede na prostornino (v nadaljevanju: Direktiva 75/106 ali Direktiva)[2]. Ta zadeva pa se predvsem nanaša na trženje pijače Baileys kot „Baileys Minis" v stekleničkah s prostornino 0,071 litra v Nemčiji.

## I – Pravni okvir

*Skupnostna ureditev*

2. Direktiva 75/106 je bila večkrat spremenjena.[3] Člen 1 določa, da Ddirektiva ureja predpakirane proizvode, ki vsebujejo tekočine, naštete v Prilogi III, in se za prodajo merijo po prostornini v posameznih količinah od 5 ml do vključno 10 litrov.

1 — Jezik izvirnika: angleščina.

2 — UL 1975, L 42, str. 1.

3 — Spremenjena z Direktivo Komisije 78/891/EGS z dne 28. septembra 1978 o prilagoditvi prilog k Direktivama Sveta 75/106/EGS in 76/211/EGS o predpakiranju (UL L 311, str. 21), Direktivo Sveta 79/1005/EGS z dne 23. novembra 1979 (UL L 308, str. 25), Direktivo Sveta 85/10/EGS z dne 18. decembra 1984 (UL 1985, L 4, str. 20), Direktivo Sveta 88/316/EGS z dne 7. junija 1988 (UL L 143, str. 26), Direktivo Sveta 89/676/EGS z dne 21. decembra 1989 (UL L 398, str. 18) in z Aktom o pogojih pristopa Češke republike, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike ter prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL 2003, L 236, str. 33).

3. Prva uvodna izjava Direktive 75/106 določa, da so „[...] pogoji za ponudbo predpakiranih tekočin za dajanje v promet v večini držav članic predmet obveznih predpisov, ki se od države do države razlikujejo ter tako ovirajo trgovino s temi predpakiranimi proizvodi; [...] zato [je] treba te predpise približati".

4. Četrta uvodna izjava Direktive določa, da je „[...] treba, kolikor je le mogoče, zmanjšati število prostornin vsebine, ki so za isti proizvod preblizu skupaj in bi zato lahko zavajali potrošnika, pri čemer je treba upoštevati, da je ob izredno velikih zalogah predpakiranih proizvodov v Skupnosti takšno zmanjšanje možno izvesti le postopoma".

5. V šesti uvodni izjavi Direktive 75/106 je določeno: „[K]er bi prehitra sprememba načina določanja količine, ki bi jih predpisovale nacionalne zakonodaje, ter organiziranje novih sistemov nadzora, kakor tudi sprejem novega meroslovnega sistema lahko za določene države članice predstavljali težave, je treba tem državam zagotoviti prehodno obdobje; [...] slednje ne bi smelo zavirati trgovine s temi proizvodi znotraj Skupnosti in ne bi smelo prejudicirati izvajanja te direktive v drugih državah članicah".

6. Člen 5 Direktive 75/106, kot je bil spremenjen in je upošteven za to zadevo, določa:

„1. Države članice ne smejo zavrniti, prepovedati ali omejiti dajanja na trg predpakiranih proizvodov, ki izpolnjujejo zahteve te direktive, zaradi vzrokov, ki so povezani z ugotavljanjem njihove prostornine, metod, po katerih so bili preverjeni, ali nazivnih prostornin, če so le-ti določeni v stolpcu I Priloge III.

[...]

2. (b) [...] Tisti predpakirani proizvodi, ki se pojavljajo v oddelku 4 Priloge III, se smejo po 31. decembru 1991 dati v promet le, če imajo nazivne prostornine, določene v omenjenem stolpcu I. [...]

(d) Brez poseganja v pododstavek (b) se smejo proizvodi, našteti v oddelku 4 Priloge III, ki imajo prostornino 0,071 litra, tržiti na Irskem in v Združenem kraljestvu."[4]

7. Končno, oddelek 4 Priloge III k Direktivi 75/106 določa za proizvode, navedene pod „Žganja, razen tistih pod KCT poglavjem št. 22.08); likerji in druge žgane pijače; sestavljeni alkoholni pripravki (poznani pod imenom koncentrati) za proizvodnjo pijač (KCT poglavje št. 22.09)", naslednje nazivne prostornine vsebine v litrih v stolpcu I kot dokončno dovoljene: „0,02 – 0,03 – 0,04 – 0,05 – 0,10 – 0,20 – 0,35 – 0,50 – 0,70 – 1 – 1,125 – 1,5 – 2 – 2,5 – 3 – 4,5 – 5 – 10."

## II – Dejansko stanje, postopek in vprašanji za predhodno odločanje

8. Vprašanji za predhodno odločanje sta se pojavili v okviru postopka zaradi nelojalne konkurence pred Landgericht Wiesbaden med Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV (v nadaljevanju: Schutzverband) in Diageo Deutschland GmbH (v nadaljevanju: Diageo).

9. Schutzverband je registrirano društvo podjetij in združenj v industriji alkoholnih pijač, katerega namen je, da nadzoruje, in če je primerno, zagotavlja združljivost z ustreznim pravnim okvirom v industriji alkoholnih pijač v Nemčiji.

10. Diageo je nemška odvisna družba proizvajalca pijač Diageo North America Inc. V Nemčiji trži med drugim pivo, viski, džin in vodko pod različnimi trgovskimi imeni.

11. Družba Diageo je od oktobra 2004 v Nemčiji tržila pijačo Baileys, tako imenovano „Baileys Minis", v stekleničkah s prostornino 0,071 litra (v nadaljevanju: proizvod). Baileys je izdelan iz viskija, žitnega žganja, sladkorja in smetane, vsebina alkohola pa je 17 %.

4 — Glede raznih sprememb Direktive 75/106: člen 5(1) Direktive je spremenjen z Direktivo 85/10, člen 5(3)(b) in (d) pa je bil naknadno spremenjen z Direktivo 88/316.

Izdelki Baileys družbe Diageo se izdelujejo in stekleničijo na Irskem.[5]

12. Predložitveno sodišče navaja, da se je pijača Baileys Minis prodajala brez pritožb tudi v Franciji in na Nizozemskem od septembra 2003 ter v Belgiji od junija 2004.[6]

13. Stranki sta v sporu glede tega, ali je prodaja proizvoda (to je v stekleničkah 0,071 litra) dovoljena v Nemčiji.

14. Predložitveno sodišče meni, da proizvod Baileys Minis sodi pod Prilogo III, oddelek 4, k Direktivi 75/106. Meni, da glede na to, da se vsi proizvodi, našteti v Prilogi III, oddelek 4, z nazivno prostornino med 0,05 litri in 10 litri,[7] lahko tržijo samo v prostornini, navedeni v stolpcu I Priloge III, prostornina stekleničk 0,071 litra praviloma ni dovoljena.

15. Vendar izjema, določena v členu 5(3)(d) Direktive 75/106, določa, da se smejo proizvodi, našteti v Prilogi III, oddelek 4, ki imajo prostornino 0,071 litra, tržiti na Irskem in v Združenem kraljestvu.

16. Zato je Landgericht Wiesbaden (deželno sodišče v Wiesbadnu, deseti civilni senat) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba člen 5(3)(b), pododstavek 2, stavek 2, v povezavi s členom 5(3)(d) in Prilogo III, oddelek 4, k Direktivi Sveta 75/106/EGS z dne 19. decembra 1974 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s pripravo določenih predpakiranih tekočin glede na prostornino [...], nazadnje spremenjena s Pristopnim aktom z dne 23. septembra 2003 [...], razlagati tako, da se proizvodi s prostornino 0,071 l, ki se jih zakonito proizvaja in/ali trži na Irskem in v Združenem kraljestvu, smejo tržiti tudi v drugih državah članicah ES?

5 — Kadar se proizvod trži v Nemčiji, je na nalepki označen kot „Original Irish Cream". Beseda „liker" je dodana kot prodajna označba. Družba Diageo je pojasnila, da se je proizvod od 2002/2003 dalje izdeloval in stekleničil v Združenem kraljestvu.

6 — Poleg tega je grška vlada na obravnavi navedla, da so se od septembra 2003 Baileys Minis prodajali tudi v Grčiji.

7 — Člen 1(1) Direktive.

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali je člen 5(3)(b), pododstavek 2, stavek 2, v povezavi s členom 5(3)(d) in Prilogo III, oddelek 4, k Direktivi 75/106/EGS v skladu z načelom prostega pretoka blaga iz členov 28 ES in 30 ES?"

17. Schutzverband, Diageo, grška in belgijska vlada, Svet in Komisija so posredovali pisna stališča. Tem strankam, razen belgijski vladi, se je 15. marca 2007 na ustni obravnavi pridružila francoska vlada.

**III – Presoja**

A – *Bistvene trditve strank*

18. Schutzverband v bistvu trdi, da bi bilo treba na prvo vprašanje odgovoriti nikalno. To izhaja iz razmerja „pravilo/izjema" med drugim pododstavkom člena 5(3)(b), *in fine*, in členom 5(3)(d) Direktive 75/106 ter iz smisla in namena teh določb. Pravilo je, da so proizvodi, ki se pojavijo v oddelku 4 Priloge III, popolnoma usklajeni, izjema pa je, da oprostitev iz člena 5(3)(d) velja samo za Irsko in Združeno kraljestvo. Polegtega zadnja izjema velja „[b]rez poseganja v pododstavek (b)".

19. Schutzverband trdi, da bi bilo treba na drugo vprašanje odgovoriti pritrdilno, saj je prepoved trženja iz člena 5(3)(b) Direktive utemeljena z varstvom potrošnikov. Pristojnim institucijam Skupnosti se v zvezi z usklajevalnimi ukrepi na splošno priznava široka diskrecijska pravica in so torej predmet le omejenega preizkusa sorazmernosti.

20. V stališču Schutzverband prepoved ni očitno nesorazmerna. Varstvo potrošnikov je sprejemljiva utemeljitev, saj je bil glede na četrto uvodno izjavo namen Direktive, da se, kolikor je mogoče, zmanjša število prostornin vsebine, ki so za isti proizvod preblizu skupaj in bi zato lahko zavajale potrošnika.

21. Družba Diageo v bistvenem trdi, da je treba člen 5(3)(b) – v povezavi s členom 5(3)(d) in Prilogo III, oddelek 4, k Direktivi 75/106 – razlagati tako, da dovoljuje, da se proizvodi v embalaži s prostornino 0,071 litra, ki se zakonito proizvajajo in/ali tržijo na Irskem in v Združenem kraljestvu, tržijo tudi v vseh drugih državah članicah, če naj bi bil ta člen združljiv s primarnim pravom in z načeli, ki jih je razvilo Sodišče v zadevi Cidrerie Ruwet.[8] To je tudi v bistvu stališče grške vlade. Drugače bi izjema, ki ne bi bila časovno omejena, razdelila nacionalne trge ter bi bila v nasprotju s ciljem uskladitve Direktive in s ciljem notranjega trga. Poleg tega bi drugačna razlaga kršila člen 28 ES in ne bi bila utemeljena z varstvom potrošnikov.

22. Belgijska vlada v bistvu trdi, da upoštevne določbe določajo, da trženje pijače Baileys v predpakiranju s prostornino 0.071 litra ni dovoljeno na drugih ozemljih, razen na Irskem in v Združenem kraljestvu. Kot izjemo jo je treba razlagati ozko. Belgijska vlada trdi, da bi bila prepoved iz člena 5(3)(b) v vsakem primeru, tudi če bi se štela za oviro trgovine v Skupnosti, utemeljena z varstvom potrošnikov.

23. Francoska vlada v bistvu meni enako kot belgijska vlada.

24. Komisija navaja, da je ob trenutnem stanju prava načelno prepovedano tržiti proizvod v Skupnosti, razen na Irskem in v Združenem kraljestvu. Ker pa se trži na Irskem in v Združenem kraljestvu, dajanje proizvoda na trg v drugih državah članicah ne bi smelo biti omejeno. Drugače bi taka omejitev presegla cilj izjeme in bi kršila načelo prostega pretoka blaga.

25. Komisija trdi, da se to načelo, ki izhaja iz člena 28 ES, uporabi ne samo, kadar nacionalna zakonodaja ni usklajena, ampak tudi kadar je treba razlagati določbe Skupnosti, ki v okviru popolne uskladitve uvajajo izjeme. Trdi, da države članice v skladu s členom 5(1) Direktive ne morejo – zaradi, med drugim, nazivnih vrednosti, ki se pojavljajo v Prilogi III, stolpec I – zavrniti

8 — Sodba z dne 21. oktobra 2000 v zadevi Cidrerie Ruwet (C-3/99, Recueil, str. I-8749).

dajanja na trg predpakiranih proizvodov, ki zadostijo določbam Direktive (to pomeni proizvod, ki se zakonito trži na Irskem in v Združenem kraljestvu). Ta razlaga upošteva dejstvo, da pomeni člen 5(3)(d) izjemo od načela, določenega v členu 5(3)(b). Tako je skladna z zahtevami prostega pretoka blaga in je skladna z voljo zakonodajalca Skupnosti. Torej ni treba odgovoriti na drugo vprašanje.

26. Svet se strinja z razlago, ki jo je podala Komisija.

B – *Presoja*

27. Najprej bi rad uvodoma omenil, da medtem ko so pravila o prepakiranih proizvodih očitno namenjena spodbujanju dostopa do trga, lahko vseeno – kot kaže ta zadeva – presentljivo vodijo do položaja, v katerem je ta dostop dejansko oviran.

28. Poleg tega je Komisija, čeprav *ratione temporis* ni upoštevno za to zadevo, 25. oktobra 2004 predstavila predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi pravil o nazivnih količinah za predpakirane izdelke, o razveljavitvi Direktiv Sveta 75/106/EGS in 80/232/EGS ter o spremembi Direktive Sveta 76/211/EGS.[9] Komisija je v stališčih navedla, da jo je do predstavitve tega predloga privedla zapletenost obstoječih pravil – ki zajemajo veliko število proizvodov ter „deloma neobvezno" in „deloma popolno uskladitev" – in sodba Sodišča v zadevi Cidrerie Ruwet. Predlagane določbe poskušajo doseči daljnosežno deregulacijo nazivnih vrednosti, vključno z vrednostmi Baileys Minis.

1. Prvo vprašanje

29. S prvim vprašanjem predložitveno sodišče sprašuje Sodišče, ali je treba Direktivo

9 — COM(2004) 708 konč. Glej tudi Spremenjeni predlog z dne 12. aprila 2006 COM(2006) 171 konč.

75/106 razlagati tako, da dovoljuje, da se predpakirane proizvode s prostornino 0,071 litra, ki se na podlagi izjeme, določene v Direktivi, zakonito proizvajajo in/ali tržijo na Irskem in v Združenem kraljestvu, trži v drugih državah članicah.

30. Sodišče na podlagi uporabe člena 234 ES posreduje nacionalnim sodiščem merila za razlago prava Skupnosti, ki jih potrebujejo za rešitev spora, o katerem odločajo.[10] Nacionalno sodišče je tisto, ki ob upoštevanju posebnosti zadeve presoja o nujnosti sprejetja predhodne odločbe za izdajo njegove sodbe in o pomembnosti vprašanj, ki jih je predložilo Sodišču.[11] Vendar mora Sodišče, kadar je potrebno, preveriti pogoje, v katerih mu je nacionalno sodišče zadevo predložilo, da preveri svojo pristojnost in zlasti da določi, ali ima zahtevana razlaga prava Skupnosti kakršno koli zvezo z dejanskim stanjem ali s predmetom.[12] Če se zdi, da vprašanje očitno ni upoštevno za rešitev spora, mora Sodišče ugotoviti, da o njem ni treba odločati.[13]

10 — Glej, med drugim, Sklep z dne 25. maja 1998 v zadevi Nour proti Burgenländische Gebietskrankenkasse (C-361/97, Recueil, str. I-3101, točka 10).

11 — Posledično je Sodišče načelno dolžno odločiti, kadar se vprašanja, ki jih je zastavilo predložitveno sodišče, nanašajo na razlago prava Skupnosti (glej zlasti sodbo z dne 13. januarja 2000 v zadevi Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb proti TK-Heimdienst Sass (C-254/98, Recueil, str. I-151, točka 13).

12 — To je tako, da Sodišče ni dolžno dajati svetovalnih mnenj glede splošnih ali hipotetičnih vprašanj.

13 — Glej sodbo z dne 21. februarja 2006 v zadevi Ritter-Coulais (C-152/03, ZOdl., str. I-1711, točka 15).

31. Po mojem mnenju za odločanje o tej zadevi ni potrebe, da bi se ukvarjali z vprašanjem proizvodnje proizvoda. Iz spisa pred Sodiščem jasno izhaja, da je v tej zadevi vprašljivo to, ali se proizvod, ki se zakonito trži na Irskem in v Združenem kraljestvu, lahko trži tudi v drugih državah članicah.

32. Člen 5(1) of Direktive 75/106 uvede *lex generalis*, ki določa, da države članice ne smejo zavrniti, prepovedati ali omejiti dajanja na trg predpakiranih proizvodov, ki so med drugim skladni z nazivnimi prostorninami, določenimi v stolpcu I Priloge III. Če je torej predpakiranje proizvodov skladno z nazivnimi prostorninami, določenimi v zadevni Prilogi, njihovemu trženju na podlagi njihove nazivne prostornine ni mogoče ugovarjati. Vendar člen 5(1) Direktive 75/106 ne zahteva, da morajo biti proizvodi predpakirani v tistih nazivnih prostorninah, da bi se jih dalo na trg.

33. Člen 5(3)(b), drugi pododstavek, drugi stavek (v nadaljevanju: člen 5(3)(b)) Direktive

75/106, kot je bil spremenjen z Direktivo 88/316, uvede za žganja, likerje in druge žgane pijače *lex specialis*[14], ki določa, da se smejo dati v promet le, če imajo nazivne prostornine, določene v stolpcu I Priloge III, oddelek 4. Po mojem mnenju ta določba zagotavlja, da morajo predpakirani likerji in druge žgane pijače imeti eno od omejenih nazivnih prostornin, določenih v stoplcu I Priloge III, oddelek 4, da bi se zakonito tržili v Skupnosti.

34. Člen 5(3)(d) Direktive, ki ga je tudi dodala Direktiva 88/316, uvede izjemo, ki ni časovno omejena, in določa, da se smejo likerji in druge žgane pijače poleg tega tržiti na Irskem in v Združenem kraljestvu, če so predpakirani v nazivni prostornini 0,071 litra.

35. Glede na to, da se trajna izjema, ki navaja dodatno nazivno prostornino, nanaša posebej na Irsko in Združeno kraljestvo ob izključitvi drugih držav članic, se zastavi vprašanje, ali lahko druge države članice nasprotujejo trženju likerjev in drugih žganih pijač, predpakiranih v nazivni prostornini 0,071 litra, na svojem ozemlju, čeprav so se ti zakonito tržili v državi članici, to je na Irskem in v Združenem kraljestvu.

36. Direktiva 75/106, kot je bila spremenjena, zlasti sistem člena 5(3)(b) v povezavi s členom 5(3)(d) in Prilogo III, oddelek 4, po mojem mnenju ni pravnotehnično jasen in povzroča težave v zvezi z razumevanjem razlage take trajne izjeme. Po mojem mnenju bi moral zakonodajalec Skupnosti razumeti, da bi lahko uporaba take zakonodajne tehnike povzročila težave pri razlagi in bi se ji torej bilo treba izogniti.

37. Seveda, ker člen 5(3)(d) Direktive 75/106, kot je bila spremenjena, uvaja trajno izjemo v korist Irske in Združenega kraljestva v zvezi s trženjem likerjev in drugih žganih pijač, predpakiranih v nazivni prostornini 0,071 litra, bi lahko obstajalo vprašanje, ali člen 5(3)(b) v povezavi s členom 5(3)(d) in Prilogo III, oddelek 4, stolpec I, k Direktivi 75/106 doseže popolno uskladitev ali le delno uskladitev nazivnih prostornin, v skladu s katerimi se smejo likerji in druge

14 — V celoti: „Žganja, razen tistih pod KCT poglavjem št. 22.08); likerji in druge žgane pijače; sestavljeni alkoholni pripravki (znani pod imenom koncentrati) za proizvodnjo pijač (KCT poglavje št. 22.09)", v nadaljevanju: likerji in druge žgane pijače.

žgane pijače tržiti v ES. Po mojem mnenju ima to neposreden učinek na način, na katerega je treba razlagati člen 5(3)(b) v povezavi s členom 5(3)(d) in Prilogo III, oddelek 4, stolpec I, k Direktivi 75/106 ter po potrebi presoditi njegovo veljavnost.

38. Kadar nacionalni zakoni *niso usklajeni*, člen 28 ES prepoveduje zlasti oviranje prostega pretoka blaga, ki bi bilo posledica uporabe pravil za blago – ki prihaja iz drugih držav članic, kjer se zakonito proizvaja in trži –, ki določajo zahteve, ki jih mora tako blago izpolniti, kot so zahteve v zvezi z njihovo ponudbo, označevanjem in s pakiranjem, tudi če ta pravila veljajo brez razlike za nacionalne in uvožene proizvode.[15]

39. Sodišče je v zadevi Cidrerie Ruwet v primeru *delne uskladitve* menilo, da ta prepoved velja za prepoved trženja predpakiranih proizvodov, ki niso predmet takega usklajevanja. V takem primeru bi nasprotna razlaga pomenila enako, kot če bi dovolili državam članicam, da delijo svoje nacionalne trge glede na proizvode, ki jih pravila Skupnosti ne zajemajo, kar je v nasprotju s ciljem prostega pretoka, ki ga zasleduje Pogodba.[16]

40. Jasno je, da je namen člena 5(3)(b) v povezavi s členom 5(3)(d) in Prilogo III, oddelek 4, stolpec I, k Direktivi 75/106, kot je bila spremenjena, da dokončno uredi nazivne prostornine predpakiranih proizvodov, v skladu s katerimi se lahko likerji in druge žgane pijače tržijo v vseh državah članicah. Te določbe torej poskušajo uvesti *popolnoma urejen* sistem, v katerem skupna pravila popolnoma nadomestijo obstoječa nacionalna pravila na tem področju, saj po mojem mnenju izrecno preprečujejo državam članicam, da bi določile nacionalna pravila, ki bi bila drugačna od skupnih pravil. Možnost Irske in Združenega kraljestva v skladu s členom 5(3)(d) Direktive 75/106, da lahko tržita likerje in druge žgane pijače v dodatni nazivni prostornini, po mojem mnenju ne spremeni dejstva, da je bilo to področje popolnoma urejeno na ravni Skupnosti.

41. Torej obstaja vprašanje, ali se lahko Direktivo razlaga kot skladno s členom 28 ES.

15 — Sodba z dne 6. julija 1995 v zadevi Verein gegen Unwesen in Handel und Gewerbe Köln proti Mars (C-470/93, Recueil, str. I-1923, točka 12).

16 — Navedena v opombi 8, točka 47.

42. Dovolj je v zvezi s tem priklicati v spomin ustaljeno sodno prakso Sodišča, da pravila izvedene zakonodaje, kot je člen 5(3)(b), v povezavi s členom 5(3)(d) in Prilogo III, oddelek 4, stolpec I, k Direktivi 75/106, ni mogoče razlagati, kot da dovoljuje državam članicam, da naložijo ali ohranijo pogoje, ki bi nasprotovali pravilom Pogodbe o prostem pretoku blaga.[17]

43. Treba se je spomniti, da je prost pretok blaga eno izmed temeljnih načel Pogodbe in Skupnosti.[18] V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je cilj člena 28 ES prepovedati vsa pravila, ki jih predpišejo države članice in bi lahko neposredno ali posredno ter dejansko ali potencialno ovirala trgovino v Skupnosti.[19]

44. Nadalje je treba opozoriti, da je treba v skladu s sodno prakso Sodišča določbo izvedenega prava Skupnosti, kolikor je to mogoče, razlagati v smislu njene skladnosti s Pogodbo in splošnimi načeli prava Skupnosti.[20]

45. Poleg tega je Sodišče v ustaljeni sodni praksi poudarilo, da je treba pri razlagi določbe prava Skupnosti upoštevati ne le njeno besedilo, temveč tudi njeno sobesedilo in cilje, ki jih zasleduje zakonodaja, katere del je.[21]

46. V tem pogledu je treba spomniti, prvič, da je bila Direktiva 75/106 sprejeta na podlagi člena 94 ES (prej člen 100 Pogodbe ES) v zvezi s približevanjem zakonov in drugih predpisov držav članic, ki neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje skupnega trga. Drugič, Direktiva 88/316, ki je v Direktivo vnesla sporne določbe, je temeljila na členu 95 ES (prej člen 100a Pogodbe ES).

47. Poleg tega sta cilj ukrepov, sprejetih na podlagi člena 95 ES, vzpostavitev in delovanje notranjega trga. V skladu s sodno prakso Sodišča mora biti cilj takih ukrepov resnično

17 — Glej v tem smislu med drugim sodbe z dne 9. junija 1992 v zadevi Delhaize in Le Lion (C-47/90, Recueil, str. I-3669, točka 26); z dne 2. februarja 1994 v zadevi Verband Sozialer Wettbewerb (splošno znana kot „Clinique", C-315/92, Recueil, str. I-317, točka 12) ter z dne 11. julija 1996 v združenih zadevah Bristol-Myers Squibb in drugi (C-427/93, C-429/93 in C-436/93, Recueil, str. I-3457, točka 27).

18 — Sodbi z dne 9. decembra 1997 v zadevi Komisija proti Franciji (C-265/95, Recueil, str. I-6959, točka 24), in z dne 12. junija 2003 v zadevi Schmidberger (C-112/00, Recueil, str. I-5659, točka 51).

19 — Sodba z dne 11. julija 1974 v zadevi Dassonville (8/74, Recueil, str. 837, točka 5).

20 — Glej, med drugim, sodbi z dne 24. junija 1993 v zadevi Dr. Tretter proti Hauptzollamt Stuttgart-Ost (C-90/92, Recueil, str. I-3569, točka 11) in z dne 27. januarja 1994 v zadevi Herbrink (C-98/91, Recueil, str. I-223, točka 9 in tam navedena sodna praksa).

21 — Glej, med drugim, sodbi z dne 19. septembra 2000 v zadevi Nemčija proti Komisiji (C-156/98, Recueil, str. I-6857, točka 50) in z dne 14. junija 2001 v zadevi Kvaerner (C-191/99, Recueil, str. I-4447, točka 30).

izboljšanje pogojev za vzpostavitev in delovanje notranjega trga.[22]

48. Predvsem je bil glavni namen zakonodajalca Skupnosti ob sprejetju Direktive 75/106, kot zlasti jasno izhaja iz prve uvodne izjave, da se približa predpise za predpakirane tekočine, ki so v večini držav članic predmet obveznih predpisov, ki se med državami razlikujejo, da bi se zagotovil prost pretok teh proizvodov v Skupnosti.

49. Po mojem mnenju je razvidno iz zgornjih načel, da bi bilo v nasprotju s členom 28 ES, če se proizvoda, potem ko se zakonito trži v dveh zadevnih državah članicah, ne bi smelo tržiti tudi v ostali Skupnosti. Zadevne določbe, kljub dvoumni zakonodajni tehniki za izdelavo osnutka, ki se je uporabila, ustvarijo trajno izjemo v korist Irske in Združenega kraljestva, ki omogoča trženje likerjev in drugih žganih pijač z nazivno prostornino 0,071 litra v teh dveh državah članicah ter po mojem mnenju dovoljuje ali odpre vrata tudi za trženje teh proizvodov v ostalih državah članicah.

22 — Sodba z dne 5. oktobra 2000 v zadevi Nemčija proti Parlamentu in Svetu (C-376/98, Recueil, str. I-8419, točka 83 in naslednje).

50. Glede na zgoraj navedeno menim, da je treba na podlagi popolne uskladitve (in dejstva, da Priloga III, oddelek 4, stolpec I, ne vsebuje prostornine 0,071 litra) v povezavi s trajno izjemo, kot je določena v Direktivi, le-to razlagati tako, da se po tem, ko se proizvodi, predpakirani v prostornini 0,071 litra, zakonito tržijo na Irskem in v Združenem kraljestvu, lahko tržijo tudi v vseh drugih državah članicah ES.

2. Drugo vprašanje

51. Kot jasno izhaja iz predloga za sprejetje predhodne odločbe, bi drugo vprašanje v zvezi z združljivostjo Direktive s členoma 28 in 30 ES nastalo, če Direktive ne bi bilo mogoče razlagati tako, da dovoljuje trženje proizvoda v vseh drugih državah članicah.

52. Glede na odgovor na prvo vprašanje na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

## IV – Predlog

53. Predlagam, da se na vprašanji, ki ju je zastavilo Landgericht Wiesbaden, odgovori tako:

Člen 5(3)(b), drugi pododstavek, drugi stavek, v povezavi s členom 5(3)(d) in Prilogo III, oddelek 4, stolpec I, k Direktivi Sveta 75/106/EGS z dne 19. decembra 1974 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s pripravo določenih predpakiranih tekočin glede na prostornino, kot je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pogojih pristopa z dne 23. septembra 2003, je treba razlagati tako, da se po tem, ko se proizvodi, predpakirani v prostornini 0,071 litra, zakonito tržijo na Irskem in v Združenem kraljestvu, lahko tržijo tudi v vseh drugih državah članicah ES.